

Література

1. *Матвеева В.* Усе про облік і оподаткування бюджетних організацій / В. Матвеева, С. Замазій, Я. Криженко; [за ред. проф. Я. Кавторєва]. — Х.: Фактор, 2009. — 720 с.
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 132 «Виплати працівникам»: наказ Міністерства фінансів України від 29.12.2011р. № 1798. Сайт у мережі Інтернет. / [Електронний ресурс] // Режим доступу до матеріалів: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0121-12>
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV. Сайт у мережі Інтернет. / [Електронний ресурс] // Режим доступу до матеріалів: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
4. Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери: постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2002 р. №1298. Сайт у мережі Інтернет. / [Електронний ресурс] // Режим доступу до матеріалів: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1298-2002-%D0%BF>
5. *Соломченко Д.* Організація обліку розрахунків з оплати праці на підприємстві / Д. Соломченко // Вісник Київського інституту бізнесу та технологій. — 2004. — №1. — С. 46—50.

Терещенко Л. О.,

канд. екон. наук, професор кафедри аудиту,

Іванова Л. І.,

старший викладач кафедри аудиту,

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В СЕКТОРІ ЗАГАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Сучасні економічні інформаційні системи створюються для обробки великих обсягів інформації при жорстких обмеженнях видачі результатів у часі. Для більшості задач вони мають складну формалізацію процедур прийняття рішень, високий ступінь інтеграції елементів, які входять до складу системи, значну кількість зв'язків між елементами, а також характеризуються гнучкістю і можливістю модифікації.

Основу діяльності з управління будь-якого економічного об'єкта складають інформаційні системи, що мають складну побудову, склад яких залежить від роду діяльності та розміру організації. Структура системи, елементами якої є рівні управління, називається організаційною.

Аналіз існуючої системи, потоків інформації та завдань, вирішуваних структурними підрозділами органів управління, дали можливість зробити висновок про доцільність створення трьох рівнів комп'ютеризованої системи, які найбільш ефективно забезпечуватимуть збір, накопичення, обробку, аналіз та використання інформації в управлінській діяльності, а саме:

I рівень — вищий. Забезпечується загальна централізація інформаційних ресурсів та вирішуються завдання планування, обліку, аналізу і прогнозування, розвитку системи, оцінюється ефективність діяльності в заданих напрямках, вироблення управлінських рішень тощо;

II рівень — регіональний. Обробляється інформація, одержана в ході виконання завдань обласного та районного рівнів;

III рівень — користувача. Безпосередньо здійснюються практичні заходи, формується первинна інформація, проходить накопичення даних зворотного зв'язку.

Будь-яка система організаційного управління через свою складність, багатоплановість, ієрархічність, велику кількість зв'язків передбачає визначення її структури як на етапі проектування, так і під час функціонування. Роздроблення системи на відповідні елементи та компоновка їх в єдину структуру виконуються відповідно до обраного при цьому критерію.

На основі одного з критеріїв відбувається декомпозиція на складові елементи — фази. Структура системи, елементами якої є фази, називається логічною структурою. Розглянемо логіку операцій на кожній фазі циклу.

Перший цикл. Починається реалізація певної функції управління.

I фаза {«Облік»}. Для того, щоб розпочати реалізацію функції, необхідно зібрати інформацію, що характеризує стан процесу, ресурси, вплив середовища на реалізацію функції тощо.

II фаза {«Аналіз»}. Зібрана інформація аналізується, визначаються проблемні питання, оцінюються ті чи інші чинники, параметри об'єкта (процесу), визначається наявність ресурсів, виявляються тенденції розвитку об'єкта залежно від впливу середовища та ін.

III фаза {«Прогнозування»}. На основі аналізу та з урахуванням виявлених проблем, тенденцій оцінюються можливі в майбу-

тньому ситуації, визначаються можливий стан об'єкта (процесу), ресурсів; вплив середовища; умови, за яких відбуватиметься реалізація функції та ін.

IV фаза {«Планування»}. Спираючись на результати, отримані на попередніх етапах, здійснюється планування, складається конкретна програма, яка визначає режим функціонування об'єкта (процесу) та його реагування на вплив середовища, використовувані ресурси, характеристики досягнення наміченого результату.

Другий цикл. Орган управління продовжує реалізацію певної функції управління.

I фаза. Органом управління приймається інформація про хід реалізації керованим об'єктом розробленого раніше плану, фіксуються та враховуються кількісні та якісні величини руху до мети, результати виконання планів, нові стани об'єкта, ресурсів, середовища.

II фаза. Зібрана інформація аналізується, порівнюються бажані (планові) та фактичні результати, виявляються та вимірюються відхилення від бажаного плану (норми), визначаються позитивні та негативні чинники, що впливають на реалізацію плану, з'ясовується дезорганізуючий вплив середовища, виявляються невикористані ресурси, уточнюються існуючі тенденції тощо.

III фаза. На основі останніх даних ведеться прогнозування, виявляється можливість розходження фактичних та планових величин, уточнюються можливі в майбутньому ситуації, стан об'єкта (процесу), ресурсів, вплив середовища і т. ін.

IV фаза. З урахуванням результатів, одержаних на попередніх етапах, провадиться коригування програми. Таким чином виробляється нове управлінське рішення, яке передається на об'єкт управління.

Поділ процесу управління на фази обумовлений самою логікою управлінської діяльності і може бути віднесений до будь-якої системи управління. Відповідно до фазового подання процесу управління і на базі створених моделей, алгоритмів досягається значний ефект при побудові та функціонуванні системи.

Стає очевидним, що ефективного функціонування, можна досягти за умови її глибокої модернізації, одним із найважливіших складників якої є використання сучасних досягнень в області інформаційних технологій, що забезпечують повноту, своєчасність інформаційного відображення керованих процесів, можливість їх моделювання, аналізу, прогнозування на всіх рівнях ієрархічної структури.